

[Brorsen.]

Ordet Demokrati, det er man saa tilbøjelig til — jeg kan se, at ogsaa de Konservative i høj Grad er ved at være irde paa det. For hvis Valgretsaldere skal være en Maalestok for Demokrati, skulde man temmelig sikkert meget længere ned, og saa er det et Spørgsmaal, om man kan blive holdende ved de 21 Aar; der er jo ogsaa Folk herhjemme, der vil endnu længere ned.

Jeg synes, at det, der er det afgørende paa dette Punkt, er: Hvad er det mest fornuftige, det mest hensigtsmæssige for alle Parter? Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi har inden for Venstre en betydelig Ungdomsforening, og Betragtningen inden for denne Organisation er, at man udmærket godt kan vente med at stemme, indtil man bliver 25 Aar; det, der er det afgørende inden for denne Ungdomsorganisation, er at være ordentlig forberedt, at danne Studiekredse, høre Foredrag om politiske Emner, saaledes at man er kvalificeret, i det Øjeblik man skal afgive sin Stemme.

Jeg vil for Resten i Parentes bemærket gøre opmærksom paa en karakteristisk Udtalelse fra det flere Gange omtalte Møde i Studenterforeningen sidste Lørdag. Der optraadte der et Par unge Radikale, som havde nogle kritiske Betragtninger at gøre over for Regeringspartierne's Talere, de Herrer Hartvig Frisch, Undervisningsministeren og Hassing-Jørgensen. Da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skulde svare, kom han med et ret betegnende Udtryk netop i Forbindelse med Valgretsaldere: „disse spæde Stemmer“. „Disse spæde Stemmer“ kom, den ene fra Formanden for den radikale Ungdomsforening og den anden fra en ung Mand, der studerede Nationaløkonomi, de havde antagelig begge den Alder, 22—23 Aar, som man efter det Forslag, Forligspartierne er blevet enige om, vil tildele Stemmeret.

Med Hensyn til de 34 Medlemmer, der skal opstilles paa Lister, har vi allerede i Dag hørt en Repræsentant udtale sig, nemlig det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Jeg gjorde opmærksom paa, at det var et stort Tal, ikke mindre end 16,7 pCt., der skal vælges paa den Maade af samtlige Rigsdagens Medlemmer; med Hensyn til de nuværende landstingsvalgte er Tallet kun 8½ pCt. Man vil se, at Procenttallet af dem, der i Fremtiden skal vælges uden direkte Valg, altsaa faktisk udpeges af en lille bitte Kreds af ledende inden for de forskellige Partier, er steget fra 8½ til 16½ eller til

omtrent det dobbelte. Om det er en heldig Udvikling, er vist et meget stort Spørgsmaal.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Folkeafstemning. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var meget ivrig efter at faa at vide, hvad Venstre vilde med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg har netop herom udtalt mig særdeles forsigtigt. Jeg har sagt, at skal vi have Folkeafstemning ind i Grundloven, nytter det ikke, at det staar som en blot og bar Skueret; jeg har navnlig henvist til den efter min Mening strenge Bestemmelse om, at der udfordres 35 pCt., og til de korte Tidsfrister. Men Folkeafstemning er ikke et af de store Kardinalpunkter for vort Vedkommende, i hvert Fald har jeg personlig den Opfattelse, som jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for, at man skal være noget forsigtig med Hensyn til Folkeafstemning.

Min Udtalelse om lukkede Døre har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opholdt sig ikke saa ganske lidt ved. Det, jeg har sagt, er det ganske simple, at i det Øjeblik man sender en Sag til Kommission, faar Offentligheden ikke noget at vide, det er i Virkeligheden Princippet for Kommissionsarbejde. Og var der noget, der blev os indprentet i det første Kommissionsmøde, var det, at nu skulde vi tale lige ud med hinanden, der blev ikke optaget noget Referat, som skulde i Avisen, der skulde ikke offentliggøres noget. Formanden meddelte kun ganske kort hver Dag noget intetsigende om, hvad det var, vi havde behandlet. Det er det eneste, jeg har sagt. Vi har ikke noget at skjule med Hensyn til, hvad der er foregaaet i Kommissionen, aldeles ikke. Naar man ved, hvad Princippet er for Kommissioner, er det lidt godtkøbs, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller slaar sig for Brystet og siger: Lad os saa faa det offentliggjort!

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har villet hævde, at der i mange Henseender er sket en Række Forbedringer i Forhold til det, der findes i den nugældende Grundlov. Jeg synes ikke, det er helt let at faa Øje paa dem; men i mit første Indlæg har jeg været inde paa at dokumentere det, og jeg skal ikke komme med Gentagelser.

Til Slut skal jeg — det er maaske alligevel det afgørende — præcisere vort Standpunkt, saa der ikke er noget at tage fejl af; de fleste har opfattet det rigtigt, men der er i alt Fald et enkelt Hovedstadsblad, der endnu er lidt i Tvivl om Venstres Stilling.